

Predica de la Krefeld 31 martie 2007, ora 19.30

de Ewald Frank

Laude și mulțumiri DOMNULUI, Dumnezeului nostru, pentru tot harul Său, pentru credințioșia Lui și pentru marele privilegiu că noi putem fi împreună, ascultând Cuvântul lui Dumnezeu, crezându-l, primindu-l prin credință cu dorința ca tot ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu ne spune și tot ce e promis în el, să își găsească cu adevărat împlinirea cu fiecare dintre noi! [Fratele Frank transmite salutări și face unele anunțuri] Avem și doi frați din Maroc, acum ei locuiesc în Franța, dar ambii vin din Islam. Și pentru asta suntem mulțumitori că Dumnezeu cheamă afară din toate popoarele, limbile și din toate religiile, pentru că este scris că Dumnezeu vrea să îi binecuvânteze pe toți. Aceasta a fost prima făgăduință pe care DOMNUL i-a dat-o lui Avraam: „*în tine vor fi binecuvântate toate neamurile pământului*”. Deci, simțiți-vă ca acasă...Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său.

De data asta am să vă relatez ceva foarte puternic din călătoria mea misionară din țările latino-americane. Frate Leonard, ridică-te, te rog! Unde este fratele Leonard? Acesta este fratele Leonard Lifese din Bruxelles. Noi am făcut împreună o călătorie în Mexic, Guatemala, Salvador, și ultima oprire a fost în Lima, Peru. Am trăit lucruri minunate. Eu și fratele Menhert am fost deja în niște țări și orașe, dar de data asta în Mesaj erau biserici și frați pe care nu i-am mai întâlnit înainte. Și a fost o primire cum rar vezi. Inimile au fost deschise și așa Cuvântul DOMNULUI cu adevărat, cum ar gândi cineva, a putut împlini pe loc scopul pentru care a fost trimis.

Îi mulțumim în special fratelui Erwin Patcheko care traduce în limba spaniolă, așa că acum avem un mare număr de orașe și frați care s-au adăugat și de care ne putem îngriji. Sunt foarte fericit de faptul că Cuvântul lui Dumnezeu aleargă și că ajunge omenirea. Astăzi, noi îi salutăm din acest loc pe cei din toate popoarele, limbile și națiunile. Un mare număr de frați au sunat pentru a ne spune că ei se vor conecta pentru a fi martori și pentru a experimenta împreună cu noi. Unii au spus că vor să vadă imagini în mișcare, nu doar o imagine fixă prin internet. Într-o zi ne vom ocupa și de asta. Avem frați care se îngrijesc de aceste lucruri.

Acum, sunt unele lucruri care mi s-au întâmplat în ultima călătorie. Probabil am spus-o înainte, dar în acest mic aparat am toate cele 1159 predici ale fratelui Branham. De data asta, am avut acest aparat cu mine și pentru prima dată am ascultat predici și servicii divine din anii '47 și '48. Cunoșteam deja o predică din '48, dar toate celelalte, din '47 și '48 au fost noi și pentru mine. Îi mulțumesc fratelui Movat din Zürich care mi-a dat acest dar minunat. Acest aparat poate fi luat în avion, se poate asculta, iar căștile sunt foarte confortabile. Pot să spun că am ascultat aproape zi și noapte și am auzit ce nu am mai auzit înainte. Și am trăit ce nu am mai trăit într-un asemenea fel înainte. Adică, fratele Branham a fost călăuzit de Dumnezeu într-o așa manieră încât a putut pronunța vindecarea celor bolnavi. Și toți, fără excepție, au fost vindecați pe loc.

Trebuie să ascuți o dată ce s-a petrecut în anii '46, '47, '48 și probabil '49, și ce a avut loc în slujba fratelui Branham și cum s-a referit el, aproape în fiecare predică, la chemarea lui, în special din 7 mai 1946. Și în legătură cu asta, lui i-a fost spus „așa cum lui Moise i s-au dat două semne, așa ți se dau ție două semne”. Ceea ce m-a impresionat și m-a copleșit într-un mod deosebit a fost că fratele Branham a spus: „același Dumnezeu viu care a coborât la Moise și la poporul Israel ca Îngerul Legământului, care i-a condus afară și i-a însoțit, același Înger, același DOMN, același Dumnezeu, este aici pe această platformă, astăzi”. Și s-a întâmplat! S-a întâmplat pe loc!

Voi știți, există destulă religie și în creștinism, dar ca Dumnezeu să facă pe loc ca orbii să vadă și ologii să umble, ca Dumnezeu să vindece pe loc 100, 200 sau 300 de oameni... Fratele Branham se ruga până noaptea târziu, și se întâmpla! Eu a trebuit să o spun mereu: aceasta nu este relatată în această măsură nici în cele patru evanghelii, până când am citit totuși în Ioan 20, unde este scris că dacă ar fi fost scris tot ce a făcut DOMNUL, pe pământ nu ar încăpea cărțile. Apoi, am fost mulțumit că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci! Și ce a făcut El atunci, aceea s-a petrecut și în timpul nostru. Acest lucru ne copleșește și are să ne spună ceva. Nu a fost omul, ci a fost DOMNUL Dumnezeu, care a putut să îl folosească într-un fel atât de minunat. Și scopul acestui fapt a fost ca atenția noastră să fie atrasă spre Cuvântul făgăduit și, prin aceasta, la mesajul acestui ceas.

Toți știm că Moise nu a primit semnele și confirmarea pentru el, ci pentru ca poporul să creadă că Dumnezeu l-a trimis. Și acest lucru a fost accentuat deseori că, deodată, ca o descoperire, din cer senin, am putea spune, s-a întâmplat cu mine, ascultând cum fratele Branham a spus de câteva ori: „dacă tu crezi că eu sunt prorocul lui Dumnezeu și dacă tu crezi că eu sunt de la Dumnezeu, că Dumnezeu m-a trimis”, și eu mă gândeam că oamenii lui Dumnezeu ar fi putut lucra și fără această întrebare și, deodată, din cer senin, prin inspirație, mi-a venit următorul gând: imaginați-vă că în rândul de rugăciune ar fi putut veni oameni care ar fi putut crede că fratele Branham este un șarlatan, iar el s-ar fi rugat și ei ar fi fost vindecați și ar fi plecat acasă cu gândul: „Da, șarlatanul a înțeles-o destul de bine”. Nu. Dumnezeu nu își dă slava Lui altuia. Slujitorii lui Dumnezeu au dreptul să întrebe: crezi tu că eu am fost trimis de Dumnezeu, crezi tu că eu stau aici din cauza trimiterii lui Dumnezeu? Da, acest lucru a fost foarte puternic. Repet: închipuiți-vă că oamenii ar fi venit în rândul de rugăciune și s-ar fi gândit în ei înșiși una și alta, ar fi fost în

îndoială dacă este sau nu corect, dacă acesta este un bărbat de la Dumnezeu sau nu...atunci cel mai probabil că nu s-ar fi întâmplat nimic. Atunci ei ar fi plecat de acolo...dar ca să se fi putut întâmpla și ca Dumnezeu să-și fi putut confirma Cuvântul, s-a întâmplat.

Eu sunt copleșit de ceea ce Dumnezeu a făcut prin harul Său. La aceasta aș vrea să citesc din Exod 4.1: „Moise a răspuns și a zis: *„Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: „Nu ți s-a arătat DOMNUL!”*” Sau „DOMNUL nu te-a trimis deloc”. „Ei nu mă vor crede.” Apoi Dumnezeu a dat răspunsul: „da, ei vor crede. Eu îți voi da două semne. Dacă nu îl vor crede pe primul, îl vor crede pe al doilea”. V. 8: „*Dacă nu te vor crede și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn...*”. Era vorba de convingere. Apoi fratele Branham accentua Evrei 11.1, că credința...Hai să citim în Evrei 11.1: „*Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd*”. Aceasta este credința. Avraam nu văzuse încă nimic, dar a crezut. Și apoi, a văzut. V.12 din Exod 4: „*Du-te, dar, Eu voi fi cu gura ta, și te voi învăța ce vei avea de spus*”. Apoi legătura cu scopul trimiterii, în v. 22 și 23: „*Tu vei zice lui Faraon: „Așa vorbește DOMNUL”*”. Moise avea pe Așa Vorbește DOMNUL. În același fel fratele Branham l-a avut pe Așa Vorbește DOMNUL. Același Dumnezeu care a dat trimiterea în acel timp pentru Biserica lui Israel, adresată Bisericii lui Israel, la fel, azi, trimiterea este adresată Bisericii Dumnezeului cel Viu. În legătură cu asta, este scris în partea a doua a v. 22: „*Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească*”. Toate aceste cuvinte ne sunt cunoscute. Apoi, mergem la conducerea afară, în Exod 14.18: „*Îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberei lui Israel, și-a schimbat locul, și a mers înapoia lor, și stâlpul de nor care mergea înaintea lor, și-a schimbat locul, și a stat înapoia lor*”. Putem citi mai departe, dar haideți să ne întoarcem la Exod 4.

Aici, Îngerul este DOMNUL Dumnezeu Însuși. Exod 4. Aici citim...Nu, de fapt e Exodul capitolul 3.2: „*Îngerul DOMNULUI i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc*”. Ascultați cu atenție: „*Moise a zis: am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată și pentru ce nu se mistuie rugul. DOMNUL a văzut că el se întoarce să vadă*”. „*DOMNUL a văzut – DOMNUL a văzut - și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: „Moise, Moise!”*”. Frați și surori, Dumnezeu Se descoperă, și când Se arată în forma unui Înger El rămâne Îngerul Legământului sau DOMNUL Dumnezeu. Acum ne întoarcem la Exod 14, doar ultimele versete. Exod 14.29: „*Dar copiii lui Israel au trecut prin mijlocul mării ca pe uscat, în timp ce apele stăteau ca un zid la dreapta și la stânga lor*”. Un miracol! Moise a ridicat toiagul, Dumnezeu a despărțit marea și două ziduri erau acolo, unul la stânga, altul la dreapta, iar copiii lui Israel au trecut pe pământ uscat, dar ascultați ce e scris aici, în ultimul verset: „*Israel a văzut mâna puternică, pe care o îndreptase DOMNUL împotriva Egiptenilor. Și poporul s-a temut de DOMNUL...*”. Și ascultați cu atenție: „*și a crezut în DOMNUL și în robul Său Moise*”. Toată lumea poate să spună: eu Îl cred pe Dumnezeu, eu Îl cred pe Dumnezeu, dar Îl cred ei pe Dumnezeu cu adevărat? Oricine Îl crede cu adevărat pe Dumnezeu, crede promisiunile pe care Dumnezeu le-a dat și are parte de împlinirea lor. Oricine altceva este o credință fabricată de oameni. Ce a spus DOMNUL nostru în Evanghelia după Ioan, în capitolul 14? Credeți în Dumnezeu și credeți și în Mine! În asta constă totul: ca să Îl primim și să Îl credem pe Dumnezeu în așa fel încât El să se descopere și să se manifeste personal în acel moment. Ioan 14.1: „*Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine*”.

Poporul Israel s-a încrezut în Dumnezeu, L-a crezut pe Dumnezeu, dar acum Dumnezeu S-a descoperit în trup, s-a împlinit ceea ce Dumnezeu a spus dinainte, planul de mântuire prin dea contur, Dumnezeu era la lucru. Și este scris că El „*a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit*”. Și de ce nu L-au primit? Pentru că nu l-au primit pe premergătorul Lui care a pregătit calea DOMNULUI. Frați și surori, am putea citi un mare număr de versete biblice. De exemplu, cuvântul din 2 Cronici, un cuvânt binecunoscut de către fiecare dintre noi. 2 Cronici 20.20: „*A doua zi, au pornit dis de dimineață spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți, încredeți-vă în proorocii Lui, și veți izbui*”. Dumnezeu nu a luat vântul și soarele pentru a aduce mesajul la poporul Său. Dumnezeu a avut proroci chiar de la început.

Și în Evrei 1.1 scrie că Dumnezeu a vorbit părinților prin proroci în diferite feluri, dar la sfârșitul zilelor ne-a vorbit în Fiul. Și totuși, scrie că „*vă voi trimite pe prorocul Ilie, înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a DOMNULUI*”. Și totuși scrie că Dumnezeu a așezat în Biserică apostoli, proroci, păstori, învățători, evangheliști, și totuși este scris în Matei 23: „*iată vă voi trimite proroci și înțelepți, și pe unii îi veți omori*”. Nu este permis să se pună niciodată un cuvânt împotriva altui cuvânt, ci trebuie să avem întotdeauna legătura dintre un cuvânt și alt cuvânt și apoi să recunoaștem de ce DOMNUL a spus asta în acest loc, de ce a spus El aceasta aici, cui a vorbit El, care este conținutul a ceea ce a spus El și asta se aplică tuturor celor care cunosc mesajul acestui ceas, care cred că fratele Branham a fost un om trimis de Dumnezeu. Și totuși, unele cuvinte sunt atât de grav scoase din context și răsucite spre propria lor pierzare. Aceasta este marea problemă.

Oricine privește în căsuța cu e-mailurile primite de noi, vede că cele mai multe întrebări sunt despre Apocalipsa 10, despre 1 Tes.4, despre revenirea DOMNULUI. Frați și surori, nu trebuie să fi predicator, nu trebuie să fi ceva ca să înțelegi că și 1 Tes. 4 este foarte clar. Nu e permis și nici posibil să citești acolo altceva decât ceea ce este scris. Iar preocuparea principală din 1 Tes.4 este... o spun pentru cei care au probleme peste tot în lume.. Aici

în 1 Tes. 4, principala preocupare se referă la cei care au adormit. De trei ori consecutiv este scris despre cei care au adormit. Și de acest lucru trebuie ținut seama și trebuie păstrat în minte, trebuie să fie cunoscut subiectul și ce este spus despre acest subiect, despre ce vorbește Pavel aici. 1 Tes. 4.13: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit”. Este scris despre cei adormiți, ce se întâmplă cu ei, ce va fi, iar răspunsul a fost: nu vă îngrijorați de cei ce au adormit. Dumnezeu nu ne-a lăsat în întuneric în această privință. Se continuă: „ca să nu vă întristați ca cei ce nu au nădejde”. De ce să ne întristăm? Noi avem o nădejde fericită. În v. 14: „Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El”. Acesta este subiectul. „Dumnezeu îi va aduce înapoi cu El.” De ce să ne îngrijorăm pentru aceasta? Dumnezeu a preluat toată responsabilitatea pentru cei vii și pentru cei morți. Desigur. Se continuă cu v. 15: „iată ce vă spunem prin Cuvântul DOMNULUI...” - asta mi-a plăcut întotdeauna: prin Cuvântul DOMNULUI! - „că noi cei vii, care vom rămâne până la venirea DOMNULUI, nu vom lua-o înaintea celor adormiți”. Acesta este subiectul.

Eu nu știu de ce sunt frații îngrijorați, de ce îl înțeleg atât de greșit pe fratele Branham. O singură dată în cele 1159 de predici a spus că strigătul din 1 Tes. 4 este mesajul. Și din aceasta, ei au dedus că începând cu deschiderea peceților timpul de har s-a terminat și că DOMNUL coboară deja. Trebuie să rămâi calm și să te întrebi de ce și cum citesc acești oameni biblia. Ei citesc biblia cu mintea lor. Ei citesc ce a spus fratele Branham fără să le fie clar, din Cuvânt, care e de fapt subiectul. Apoi, v.16: „Căci Însuși DOMNUL, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer”. Acela ar fi mesajul. Și când DOMNUL vine, strigătul răsună și când vocea arhanghelului se aude, cu trâmbița lui Dumnezeu... Da, în regulă, dacă strigătul este mesajul și el încă răsună, atunci cu siguranță vocea arhanghelului nu s-a auzit încă și nici trâmbița lui Dumnezeu, și nici cei adormiți nu sunt aici. Deci, să fim mulțumiți și să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu în simplitate. Dumnezeu este în simplitate. Aici este scris că DOMNUL Însuși va coborî. Este scris aici, negru pe alb. Morții în Hristos vor învia prima dată. Cei morți în Hristos sunt subiectul în trei rânduri. Nu vă îngrijorați de cei care au adormit. Apoi, la revenirea DOMNULUI, cei care au adormit în Hristos vor învia mai întâi. Apoi noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi schimbați și răpiți împreună cu ei, în nori, ca să-L întâlnim pe DOMNUL în văzduh.

Frați din întreaga lume, vă rog, primiți-o. Cuvântul lui Dumnezeu este întotdeauna legat de realitate. DOMNUL îi va aduce cu El pe cei care au adormit. Cei morți în Hristos vor învia întâi. Acum, toți sfinții desăvârșiți nu au încă trupurile de înviere. Ei au un trup ceresc, ca acest trup, dar în acest trup ceresc nu pot mânca și bea. Ei există ca toți îngerii, heruvimii și serafimii, dar în momentul revenirii lui Isus Hristos, DOMNUL nostru, are loc învierea, după care vom avea un trup de înviere și suntem transformați în chipul lui Isus Hristos. Vom mânca și bea din nou, și vom sta împreună cu DOMNUL, cu Avraam, Isaac și Iacov, sărbătorind Cina DOMNULUI în slavă. Așa a hotărât-o Dumnezeu și noi suntem mulțumiți de asta. Îi mulțumim pentru că El veghează asupra Cuvântului Său pentru a împlini totul.

Mă mai gândesc și la alt cuvânt care e pus mereu în discuție. E în 1 Corinteni 7. Știm toți că aici este vorba despre un răspuns la scrisori. Pavel răspundea la scrisori. 1 Corinteni 7: „cu privire la lucrurile despre care mi-ați scris”, și el scrie răspunsuri până ajunge la v. 8, și vă rog să fiți atenți la ce urmează, când Pavel spune „aceasta o spun eu”, apoi spune „aceasta o spune DOMNUL, nu eu”. Și aici trebuie să fim atenți, în timp ce citim Cuvântul lui Dumnezeu. 1 Cor. 7.8: „Celor neînșurați și văduvelor, le spun că este bine pentru ei să rămână ca mine”. Pavel spune aici: „eu spun aceasta”. „E bine, e frumos ca ei să rămână așa cum sunt eu.” Bineînțeles că el nu a fost căsătorit. A fost dreptul lui. Dacă citim mai departe, în același capitol el spune, în 1 Cor. 7.26: „Iată dar ce cred eu că este bine, având în vedere strâmtorarea de acum”. A fost scris în jurul anului 70 d. Hristos când romanii distruseseră deja Ierusalimul și a fost într-adevăr un mare necaz în toată țara și el face această recomandare doar din cauza acestei situații disperate. Dacă toți ar fi trăit într-o stare de prosperitate economică, s-ar fi spus cu siguranță ca cel ce vrea să se căsătorească, să se căsătorească cât mai repede. Dar haideți să ne întoarcem la lucrul principal al acestei întrebări. În v. 10: „Celor căsătoriți, le poruncesc nu eu, ci DOMNUL, ca nevasta să nu se despartă de bărbat”. Apoi vine o mică corectare sau accentuare: „nu eu, ci DOMNUL”. Acum, el se referă la „așa vorbește DOMNUL”. Și ce urmează nu este „eu spun”, ci „așa vorbește DOMNUL”: „femeia să nu se despartă de bărbat”.

Și acum vine versetul pe care l-au înțeles greșit până azi toți cei care au tratat acest subiect. V.11: „Dacă este despărțită, să rămână nemăritată, sau să se împace cu bărbatul ei. Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta”. Și știți care e necazul aici? Că începând cu anul 1979 acest cuvânt a fost răstălmăcit și cineva chiar a spus că o soție credincioasă se poate despărți. Am făcut efortul de a căuta într-o enciclopedie, în Brockhaus. Am căutat și în studii biblice, am căutat acest subiect și scrie literal „dar dacă este deja despărțită, atunci să rămână nemăritată”. Aici nu e o recomandare pentru viitor, nu e un drept pentru viitor, ci dacă s-a întâmplat deja în momentul în care această epistolă a sosit în Biserică. Dacă s-a întâmplat deja, atunci să rămână despărțită sau să se împace cu soțul ei. Nu s-a spus niciunei soții: „dacă consideri că trebuie să te desparti de soțul tău, te poți referi la 1 Cor. 7.11, adică dacă vrea să se despartă...”. Aceasta este aceeași minciună satanică care a fost spusă Evei în Grădina Eden.

Frați și surori, a venit momentul în care noi trebuie să citim Cuvântul lui Dumnezeu cu precizie, ca să înțelegem cu adevărat ce s-a spus și ce s-a intenționat să fie spus. Și cu acest verset trebuie să mergi la toate celelalte versete. Frații din toată lumea care au probleme cu asta, să știe că aici a fost descris ceea ce s-a întâmplat deja și nu că li s-a dat unor surori dreptul să le spună soților lor: „ascultă, la revedere, eu mă duc pe calea mea, pentru că așa

este scris”. Totuși, „dacă ea este despărțită”, nu este scris pentru viitor, ci doar cu referire la trecut. Acest lucru trebuie să fie corectat în întreaga lume ca oamenii să știe ce este scris cu adevărat. Puteți citi și toate celelalte versete. O femeie este legată de Legea lui Dumnezeu câtă vreme trăiește. Trebuie să se ia toate celelalte versete care aparțin. Dacă se ia doar un verset, e o mare problemă, în special când Dușmanul ni-l răstălmăcește. Deci, înapoi la Cuvânt, înapoi la toate versetele care tratează același subiect ca noi toți să fim învățați de Dumnezeu și să ajungem la unirea credinței și a cunoștinței.

Același lucru este cu Apocalipsa 10. Nu e nici măcar necesar ca ceva să fie interpretat și pus în alt loc, ci se întâmplă în ordine [adică evenimentele se succed așa cum este scris acolo n. tr.], așa cum este scris acolo, adică DOMNUL ca Îngerul Legământului va coborî. Iar dacă cineva îți spune că cele 7 tunete sunt descoperite, pe un asemenea om îl puteți „expedia”. Doar în momentul... și eu vă cer, frați și surori din întreaga lume, fie ca frica lui Dumnezeu să ne fie dată înaintea lui Dumnezeu și a Cuvântului, ca fiecare să respecte cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu în felul în care este scris. Apocalipsa 10 trebuie să fie citită cu o minte clară, fără idei preconcepute și se poate observa că doar atunci când DOMNUL, ca Înger al Legământului, își pune piciorul pe pământ și pe mare, răcnind ca un leu, atunci își fac auzite glasurile cele 7 tunete. Pentru ce toată această gălăgie, această inducere în eroare, și apoi se mai referă la proroc? Frați și surori, timpul a sosit. O voi spune mereu: chiar cel mai mare proroc este doar un pregătitor al căii, numai Duhul Sfânt călăuzește în tot adevărul. Cel mai mare proroc poate predica cele mai mari descoperiri, dar dacă același Duh al lui Dumnezeu nu se odihnește peste noi, dându-ne aceeași descoperire, ce mai rămâne? Este important ca noi să avem o legătură personală cu Dumnezeu. Prorocii au avut-o, fratele Branham a avut-o, Pavel a avut-o, și noi avem nevoie de părtășia personală cu Dumnezeu, de trăirile care ne sunt relatate în Scriptură. Și de asemenea credința că împreună cu Mesajul au loc conducerea afară și chemarea afară. Cum a fost atunci cu Moise, așa e acum. De trimitere era legat „*lasă pe poporul Meu să plece!*”. Citim apoi că stâlpul de foc a mers înaintea lor, iar când dușmanii erau în spatele lor, stâlpul de foc a mers în spatele lor pentru a-i proteja. Israel a avut lumină, iar dușmanii erau în întuneric. Împreună cu mesajul divin cu care a fost trimis fratele Branham, are loc chemarea afară din orice robie. Nu mai e nicio robie, nici un jug care să ne mai apese din punct de vedere al învățaturii, ci suntem iertați de Dumnezeu. „*Lasă pe poporul Meu să plece, lasă pe fiul Meu să plece, lasă Biserica Mea să plece, lasă-i să plece!*”. Și asta are loc acum. DOMNUL își cheamă Biserica afară.

Frați și surori, cel mai important lucru este acesta: noi să fim în legătură cu Dumnezeu. Și nu spun asta ca să critic, ci o spun cu durere că mulți, în special frații vorbitori de limba engleză, și în mod particular, frații de pe continentul nord-american sunt legați de fratele Branham, „prorocul, prorocul”, „mesagerul, mesagerul”, și nu îl cunosc pe Dumnezeul prorocului. Și ceea ce a fost spus, ei au înțeles greșit. Apoi l-au numit „mesajul acestui ceas”. Mesajul acestui ceas este în această carte. Aici nu se poate schimba nimic. Nimic nu poate fi adăugat. Nimic nu poate fi scos. Aici se găsește întregul plan al lui Dumnezeu.

Fratele Kupfer a venit azi în biroul meu și mi-a spus: „frate Frank, am citit Psalmul 33”. Eu i-am spus: „frate Kupfer, privește aici, eu am notat Psalmul 33. L-am citit deja”. Amândoi ne-am bucurat. În Psalmul 33.10-12 se spune: „*DOMNUL răstoarnă sfaturile Neamurilor, zădărnicește planurile popoarelor. Dar sfaturile DOMNULUI dăinuiesc pe vecie, și planurile inimii Lui, din neam în neam. Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este DOMNUL*”. Și noi putem spune că DOMNUL este Dumnezeul nostru. DOMNUL este Dumnezeul nostru. În a doua parte a v. 12 „*poporul pe care l-a ales El ca moștenire*”. Un popor care poate spune: DOMNUL este Dumnezeu meu. Noi am devenit în realitate moștenirea și proprietatea lui Dumnezeu, având trăirile noastre personale cu DOMNUL. Pavel scrie ceva minunat în 2 Corinteni 5. Toată Scriptura este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, dar sunt anumite pasaje care subliniază anumite puncte. 2 Cor. 5.14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”. Spuneți-mi: este azi decizia noastră a tuturor aceea de a trăi pentru EL, pentru DOMNUL nostru, care a murit pentru noi? Ca să poată fi spus de către noi: „nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”.

Frați și surori, o mai spun o dată, în special fraților slujitori din întreaga lume: oricine a murit cu Hristos, nu mai are voia lui proprie, cunoștința lui, nu vrea să cunoască mai mult, nu mai știe nimic, e inspirat de Dumnezeu, primește Cuvântul prin descoperire și este călăuzit de Duhul Sfânt în tot adevărul. Cine mai crede că știe ceva, nu știu cum va fi cu o asemenea persoană. Este posibil ca el să asculte împreună cu noi... În 1976, când am avut aici o conferință a slujitorilor, a venit la mine un frate din New York și mi-a spus: „frate Frank, aș dori să predic cele 7 tunete”. Eu am spus: „Bine, dar prima dată vino cu mine în această cameră de rugăciune”. Și asta am făcut, am mers cu el în acea cameră de rugăciune și i-am spus: „dragă frate, spune-mi ce sunt cele 7 tunete”. El a spus: „E foarte simplu. 2 Petru 1, cele șapte virtuți pe care Petru le enumeră acolo. Ele sunt cele 7 tunete”. Am spus: „Să fim serioși... Nu trebuie să o mai spui nimănui. Cele șapte virtuți sunt cele șapte virtuți”. La sfârșit el a trebuit să râdă de sine însuși pentru că a putut spune așa ceva. Aș vrea să îi am pe acești oameni înaintea mea într-o zi ca să îi chem înapoi la Hristos, să își vină în fire, nu să creadă niște închipuirii, ci Cuvântul lui Dumnezeu, să se întoarcă la Cuvântul lui Dumnezeu și să fie conduși de Duhul Sfânt în Cuvântul adevărului.

În 2 Cor. 5.16: „*Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta*”. Nici noi, frați și surori, nu mai

cunoaștem pe nimeni după trup, ci credem că Dumnezeu a făcut toate lucrurile noi, și ceea ce nu s-a întâmplat încă, se mai poate întâmpla, pentru că DOMNUL nostru spune: „*iată, Eu fac toate lucrurile noi!*”. Important este ca noi să iertăm dacă este ceva de iertat, ca și noi să fim iertați. Foarte important! Oricine crede că cineva i-a făcut ceva pentru care este nevoie de iertare, să se ducă și să i-o spună fratelui sau sorei. Și sunt convins înaintea lui Dumnezeu că dacă este o vină sau o încălcare sau cineva a făcut ceva altcuiva, atunci toți cei ce suntem astăzi aici, putem spune din toată inima: „*iartă-mă, nu am vrut să o fac așa*”. Oricine a primit iertarea, dă mai departe iertarea. Aici în v. 17: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”. Acum vine v.18: „*Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu*”. Cine se poate lăuda? Cine se poate slăvi, dacă aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, dacă s-a întâmplat cu noi, în noi, prin noi? Dar toate acestea sunt lucrarea lui Dumnezeu. Așa că să-L lăsăm pe Dumnezeu să lucreze în noi prin Sângele Mielului, prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul lui Dumnezeu. Și în seara asta, nu doar să păzim Cuvântul, ci să îl trăim.

Frați și surori, în timpul predicării noi trebuie să ne acordăm cu ceea ce este predicat și să spunem: „*DOAMNE iubit, dăruiește-mi-o, lucrează în mine, să aibă loc cu mine și în mine!*”, așa cum am citit-o aici. Pavel scrie apoi cuvântul minunat că toate acestea vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării. Slujba împăcării. Și continuă în v. 19: „*Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu sine*”. A împăcat, nu va împăca. S-a isprăvit! A avut loc deja. „*Neținându-le în seamă păcatele*.” Ferice de cel cu fărâdelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit. Nu mai scormoniți în trecut, ci mulțumiți lui Dumnezeu pentru împăcare, iertare, har și mântuire. Aici scrie mai mult: și ne-a încredințat cuvântul împăcării. V. 20: „*Noi dar, suntem trimiși împuțerniciți ai lui Hristos*”. Moise a fost un ambasador, un trimis, prorocii au fost trimiși, Ioan Botezătorul a fost un om trimis de Dumnezeu. Lui Pavel, la chemarea lui, i s-a spus: „*Te voi trimite, departe, la Neamuri*”. Fratele Branham – un om trimis de Dumnezeu. Noi nu am numărat încă de câte ori a spus DOMNUL nostru în slujba de Fiu al Omului, „*Cel ce M-a trimis este cu Mine, Cel ce M-a trimis este cu Mine*”. Ca trimis, El a fost proroc, căci Moise a spus: „*un proroc ca mine vă va ridica Dumnezeu dintre frații voștri*”.

Și în acest caz, trebuie să fim atenți la legătura de care aparține un anumit cuvânt, când este DOMNUL nostru Miel al lui Dumnezeu, Avocat, Mijlocitor, Împărat, Preot, Proroc, toate aceste slujbe diferite și sarcini ne sunt arătate în această Carte, iar noi nu trebuie decât să vedem de ce aparține fiecare. Cel mai important este ca noi să ne lăsăm așezați în Planul de Mântuire, ca să avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum, ca să trăim personal iertarea, harul, împăcarea, mântuirea, ca noi să putem spune: eu sunt împăcat cu Dumnezeu și, bineînțeles, cu toți cei care au primit împăcarea, ca noi să ne găsim din nou în Sfânta Scriptură, să ne găsim în asemenea cuvinte. În v. 20 se continuă: „*Noi dar, suntem trimiși împuțerniciți ai lui Hristos și ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*” [Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu, în germ.]. V. 21: „*Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, El L-a făcut păcat pentru noi ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El*”. Aceasta este o afirmație puternică! Nu doar neprihăniți, ci să devenim neprihănirea lui Dumnezeu prin har. Coloseni 1, având în vedere Cina DOMNULUI pe care o avem în seara asta. Aici avem cuvântul minunat din v. 14. În unele biblii din v. 14 lipsește ceea ce voi citi eu: „*în care avem răscumpărarea (prin sângele Lui, în original)*. Trist, dar adevărat, acest cuvânt lipsește din biblia mea și altele. Acest cuvânt aparține într-adevăr aici: „*În care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. În v.19: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, și să împăce totul cu sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri*”. Este o lucrare isprăvită a lui Dumnezeu. Acestui verset îi aparține Efeseni 2.3. Este v. 4: „*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți)*”. Noi eram morți în păcate și încălcări, dar în Hristos... Am trăit-o acum. S-a întâmplat pentru noi când DOMNUL nostru Și-a vărsat sângele pentru noi pe crucea de la Golgota. Acolo, Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea, pe tine și pe mine, cu El Însuși. Toate nelegiuirile, toate păcatele, toată vina le-a pus pe Mielul lui Dumnezeu ca noi să avem pace. Da, ca noi să devenim neprihănirea lui Dumnezeu, și ne-a înviat împreună cu El. Apoi spune: „*prin har sunteți mântuiți*”. V.6: „*El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus*”. În ochii lui Dumnezeu, Biserica este deja desăvârșită înaintea scaunului harului. Pentru că este o lucrare încheiată pentru toată veșnicia. Multe texte aparțin de aceasta, despre alegere, predestinare, har, pe care Dumnezeu ni le-a dat.

Încă două cuvinte. Primul e din 1 Petru. Omul lui Dumnezeu a scris despre răscumpărare, și vă cer tuturor prezenți astăzi aici și care nu au terminat cu trecutul, cu necazul, cu ceea ce îi apasă, vă rog, primiți-o azi ca un dar din partea lui Dumnezeu. Pentru fiecare dintre noi este valabil faptul că noi suntem împăcați cu Dumnezeu în Hristos, prin cruce. Sângele a fost vărsat pentru iertarea noastră. 1 Petru 1.18: „*căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”. Tot așa cum noi am fost rânduiți înainte de întemeierea lumii, așa este scris aici despre Mielul lui Dumnezeu, „*ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi*”. „Pentru voi”, s-a întâmplat de dragul tău și al meu, pentru tine și pentru mine și s-a întâmplat cu tine și cu mine.

Noi suntem răstigniți împreună cu Hristos. Noi am murit împreună cu El și, prin botez, suntem îngropați împreună cu El. Și am înviat împreună cu El la o viață nouă, prin puterea învierii lui Isus Hristos. În ultimul verset este scris: „*care, prin El, sunteți credincioși în Dumnezeu, care L-a înviat din morți, și I-a dat slavă, pentru ca, credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu*”. Am putea citi versetul 23 și mai departe. Haideți să mergem în Apocalipsa 5:9,10 „*Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam”* . Amin! Aleluia! „*Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărați pe pământ*.” Frați și surori, este vorba despre o răscumpărare încheiată. Pe scurt, nouă ni s-a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu, astfel ca noi să nu-L mai răstălmăcim, ci să primim totul așa cum este scris, făcând legăturile de la verset la verset, și primindu-l ca pe o învățătură de la Dumnezeu. Căci așa este scris: „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu*”. Așa este scris: „*Învățătura va porni de pe muntele Sion și Cuvântul DOMNULUI din Ierusalim*”. A pornit mai departe, au avut loc Rusaliile. În Ierusalim a avut loc revărsarea Duhului Sfânt, fondarea Bisericii nouotestamentare. Toate învățăturile, totul ne-a fost dăruit de Dumnezeu.

Vă rog să nu fim doar ascultători sau spectatori, ci haideți să-L rugăm astăzi pe Dumnezeu să se întample ceva supranatural cu noi, ca Dumnezeu să-și manifeste astăzi prezența în mijlocul nostru, ca noi să fi primit într-adevăr Cuvântul prin credință și să trăim lucrurile pe care le-a făgăduit Dumnezeu. DOMNUL este credincios, El ne va ajuta, El ne-a ajutat și până astăzi. Acum, încă o întrebare: Câți sunt mulțumitori că Dumnezeu ne-a descoperit Cuvântul ? Amin! Amin! Ca noi să fim într-adevăr învățați de Dumnezeu și să fim călăuziți în Cuvânt. Eu vă spun sincer că Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu că nu am adus nimic cu mine. Tot ce avem aici, în acest loc, am primit de la Dumnezeu. Și noi dăm aceste lucruri mai departe și dăm toată slava DOMNULUI Dumnezeu și Îi suntem mulțumitori pentru trimiterea tuturor slujitorilor, a tuturor proorocilor, apostolilor, Îi suntem mulțumitori pentru Vechiul și Noul Testament, mulțumitori pentru trimiterea fratelui Branham. Cu toții am fi rămas în întuneric. Niciunul dintre noi nu ar fi știut ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său pentru acest timp și nimeni nu ar fi putut avea parte de ceea ce face Dumnezeu acum, dacă DOMNUL nu l-ar fi trimis pe slujitorul și prorocul Său cu un mesaj. Dar, cu plecarea lui Acasă, nu a plecat și mesajul Acasă, ci ne-a fost lăsat și îl putem duce în toată lumea. Și Îi mulțumim lui Dumnezeu că a venit acela care a pregătit calea și că putem umbla pe o cale dreaptă.

Frați și surori, astăzi vom lua cina DOMNULUI. Voi cu toții știți cuvintele din Matei 26, Marcu 14, ce a spus apostolul Pavel din cap.10 și în 1 Corinteni 11. Voi cunoașteți toate aceste versete, Marcu 14 este unul dintre cele mai potrivite texte în acest sens. Marcu 14:22-24: „*Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; și după ce a binecuvântat, a frânt-o, și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu”. Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el. Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți”*”. Noi știm cu toții, nu paharul a fost vărsat, ci sângele legământului a fost vărsat pe cruce. Vinul a fost băut ca simbol, în amintirea lucrării încheiate de răscumpărare de pe crucea de la Golgota. Și noi toți cei care am fost răscumpărați prin sângele Mielului, și care am trăit iertarea și harul, luăm parte la cină ca masă în amintirea Lui, căci așa este scris: „*Să faceți lucrul acesta spre pomenirea mea*”. „Ori de câte ori beți din acest pahar, faceți-o spre pomenirea Mea.” Așa este scris aici. În Matei 26:26, în 1 Corinteni 11. Aici avem cuvintele lui Pavel care rezumă ceea ce spusese deja DOMNUL nostru. Citesc din 1 Corinteni 11:23-26: „*Căci am primit de la DOMNUL ce v-am învățat; și anume că DOMNUL Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea”. Tot astfel, după cină, a luat paharul și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, oridecâteori veți bea din el”. Pentru că oridecâteori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea DOMNULUI până va veni EL*”. Vrem să facem aceasta și în seara aceasta. Binecuvântat să fie Numele DOMNULUI! Amin! Ne ridicăm în picioare să ne rugăm împreună, apoi le rugăm pe cele două surori să ne cânte o cântare care să se potrivească cu această ocazie. Mai întâi, să-I Mulțumim DOMNULUI! Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru lucrarea încheiată de mântuire de pe crucea de la Golgota. Iubite DOMN, te rog să ne ierți de orice vină, de orice păcat, de orice fărădelege. Iartă-ne tot! Căci dacă Tu ai fi vrut să ții în socoteală păcatul și fărădelegea, cine ar mai fi putut sta înaintea Ta? Noi ne amintim cuvântul care spune: „*care-ți iartă toate fărădelegile tale și vindecă toate bolile tale, care îți izbăvește viața din groapă, care te încununează cu îndurare și bunătate*”. Iubite DOMN, în Vechiul Testament era doar făgăduința, în Noul Testament avem împlinirea. Noi Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul. Iubite DOMN, fie ca Duhul tău să vină peste noi toți, peste fratele nostru din Hamburg și sora noastră din Hamburg, care sunt aici astăzi pentru prima dată! Fie ca Duhul Tău să vină peste noi toți, fie ca ei să trăiască și să primească iertarea, eliberarea, vindecarea, răscumpărarea și mântuirea. Iubite DOMN, Tu să ai Calea Ta cu noi toți! Și Îți mulțumim pentru puterea sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău! Și Îți dăm Ție slava în Numele sfânt al lui Isus! Aleluia! Lăudat să fie Dumnezeul nostru! Aleluia, s-a isprăvit!

Prima dată mulțumim, apoi putem cânta. Frate Russ...